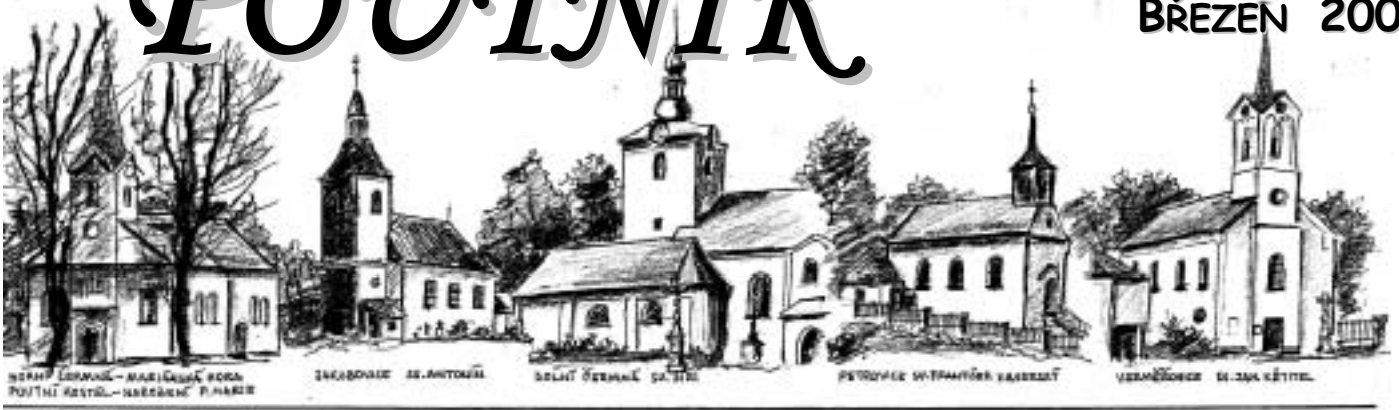

POUTNÍK

ROČNÍK VIII
BŘEZEN 2004

PRO POSTNÍ DOBU

Jsme možná plni nadšení pro Boha a naše ústa přetékají chválou Kristu, ale bez lásky je to všechno jen mnoho povyku pro nic za nic.

Možná, že sloužíme s nadšením Bohu, že od něho máme osobní zjevení, jsme možná učení a slavní teologové nebo obyčejní lidé, máme možná nesporně zcela podivuhodnou víru, ale bez lásky k druhým lidem jsme z křesťanství nepochopili vůbec nic.

Možná, že věnujeme obrovské sumy na díla charity a misií, možná, že se vyčerpáváme prací pro církve a ničíme si při tom zdraví, ale bez lásky k člověku vedle nás to všechno nemá smysl.

Láska nikdy nikoho nenutí, je laskavá a bez závisti, nevychloubá se a nedere se do popředí, není drzá, pyšná a nemyslí na sebe.

Tato láska se neuráží ani není pomstychtivá, nesmiřuje se se žádným bezprávím, je šťastná teprve tehdy, když dostane, co jí patří, má porozumění a dovede mlčet nebo v pravý čas promluvit, věří v dobro v člověku, nikoho neodepisuje a dovede čekat. Pro tuto lásku nejsou žádné hranice.

Nezůstávej stát na místě, ale jdi s bratry a sestrami v lásce kupředu, běž k cíli ve stopách Krista. Jeho stopy jsou stopy lásky a světla.

Buď mezi lidmi znamením bratrské lásky a radosti. Miluj odvážné a všechny, kteří trpí nespravedlností a útlakem a neboj se být od nich zatěžován. Věnuj hlubokou lásku svým rodičům. Miluj své bližní, ať věří nebo myslí jinak než ty. Nikdy se však nesmiřuj se zhoršením rozkolu mezi křesťany!

Pracuj se vši energií pro rozšíření lásky Kristovy, pracuj pro jednotu Kristova těla!

(myšlenky z Taizé)

Býly to zřeknutí naší nemoci, jenž nás, naše bolesti tu nebo tam

Pane Ježíši, ty jsi se ve své opuštěnosti na Olivové hoře a ve strachu před smrtí modlil k Otci. Ty víš, že jsou lidé, kteří nemají na zemi žádného zastávce a pomocníka. Vyšli posla, který by jim přinesl radost a tvou lásku.

Pane, ty jsi poznal noc tohoto světa, noc nevděku a opuštěnosti, noc zrady a útěku svých přátel. Prosíme tě za všechny, kteří jsou ponižováni, uráženi, utiskováni a trpí pronásledováním a dnes prožívají svou noc, kteří zoufale lopotí v nejnižších prostorách existence. Sešli jim světlo, promluv k nim jako jsi kdysi mluvil k chudým, nemocným a chromým. Pošli jim své posly lásky, pošli i mne! Dej mi, Pane, svého svatého Ducha! Nauč mě řeči skutků a lásky!

(Alfonso Pereira)

Světcí v pranostikách - březen

1. Svatá Eudoxie psa až po uši zavěje.
6. Na svatého Bedřicha, slunko teplem zadýchá.
7. O svatém Tomáši, sníh bředne na kaši.
10. Čtyřicet mučedníků - čtyřicet mrazíků.
12. Na svatého Řehoře čáp letí přes moře, žába hubu otevře, líný sedák, který neoře.
19. Nenajde-li led Matějova pila, najde Josefova širočina. Svatý Josef s tváří milou končí zimu plnou.
22. Na Kazimíra pohoda - na brambory úroda.
25. Když noc na Matičku jasná, bude úroda krásná. Na den Zvěstování Panny Marie déšť, urodí se rež.
30. O svatém Kvirinu už je teplo i ve stínu.

(vybral js)

DUCHOVNÍ – RODÁCI Z NAŠÍ FARNOSTI: P. ALOIS STANISLAV NOVÁK

S představováním duchovních, kteří vyšli z naší dolnočermenské farnosti za poslední století, začneme u **P.Aloise Stanislava Nováka**, spisovatele a básníka z **Petrovic**. Je cenné, že nám o svém životě poví přímo on sám. Dovolují si nyní citovat jeho vlastní poznámky k svému životopisu a ke své literární tvorbě, jak nám je zanechal ve svém dopise ze dne 18.12.1949. Upozorňuji, že jsem záměrně nechal původní slovosled, jak ho použil autor, i když dnes neodpovídá současné české gramatice.

„Narodil jsem se v Petrovicích č.p.8, dne 9.června 1891 v 5 hodin odpoledne, za mírné červnové bouřky. Svému narození věnoval jsem jako student hradeckého gymnasia báseň: „Za hromu třesku...“

V mém dětství byl jsem velkým neposedou. Svůj tvůrčí elán vložil jsem do výroby hraček z papíru, ze dřeva a z hlíny.

Po svém otci, písmáku, literátu a velkém poutníku (devětkrát byl pěšky v Maria Zell) jsem podědil lásku ke knize a k peru. Již za svého pobytu v petrovické jednotřídce jsem vydával dětský časopis, v němž jsem popisoval různé dětské podniky a zábavy. Slovesnou část jsem obstaral já a ilustrace pořídil spolužák František Dušek, výborný kreslíř. Učil se řezbářem a padl za první světové války. Věnoval jsem mu vzpomínku v povídce „Dva přátelé“, která vyšla tiskem v kalendáři Matice cyrilometodějské v Olomouci.

Na výzvu čermenského pana faráře Valentina Appla dal mne otec jako dvanáctiletého chlapce do německé školy v Lanškrouně, kde jsem prodělal různé národnostní boje a šarvátky. Bydlil jsem zpočátku u pekaře Bergmana na Fibichu, kde jsem se naučil hrát taroky a plést vánočku. Naše matka neuměla péci vánočky a proto, když jsem na vánoce přišel na vánoční prázdniny, upletl jsem vánočky, které tatínek pekl v chlebové peci. V Lanškrouně právě zaváděli plynové osvětlení města a odřezky rour hodily se nám na dětské hračky, zvláště revolvery. Náš bytný, pekař, byl ostrostřelec. Na půdě našli jsme střelný prach, který výborně se hodil do našich zbraní. Celý štědrovečerní večer až do půlnoční střílel jsem na „poustce“, s menším bratrem Stanislavem, až nakonec vyletěl z revolveru zadní dřevěný „špunt“ a udeřil mne do ušního boltce. Celý měsíc měl jsem ucho od střelné rány zalehlé. Za svého školního pobytu v Lanškrouně dostal jsem se do Šilperka (Štítů) jako pomocný prodáváč o jarmarce. Na zpáteční cestě zabloudil jsem s ranečkem špinavého prádla na zádech v Bystrčských lesích, až mne po těžkých chvílích bloudění vysvobodil a vyvedl sám můj anděl strážný. Psal jsem o tom rovněž v kalendáři Matice cyrilometodějské.

Jako třináctiletý odjel jsem na studia do Hradce Králové. Své veselé studentské vzpomínky otiskl jsem ve výše jmenovaných kalendářích a v Mladém máji, který vydával Dostál Lutinov. Rovněž v „Rodinném obzoru“, který vydával v Olomouci Jaroslav Řehulka, byly črty ze studentského života, jakož i povídky z našeho kraje. O cestě na studia k přijímací zkoušce přednášel jsem v rozhlase v Hradci králové v roce 1946. Jako gymnasista skládal jsem první verše, lyrické i balady, podle vypravování mého otce. V septimě jednu slohovou školní úlohu jsem napsal ve verších. Neobyčejně rád jsem zpíval a jeden čas měl jsem i touhu jít k divadlu a to jmenovitě po tom, když s velkým úspěchem hrál jsem v Gogolově „Revisoru“ prvního komika v postavě Petra Ivánoviče Bobšinského.

Studia gymnasiální jsem dokončil i konal s vyznamenáním. Po nich jsem odjel na theologická studia do věčného města, kde pobyl jsem 30 měsíců. Řím stal se mně literární školou. Píše o tom můj životopisec v Almanachu Literární družiny umělecké v Olomouci „Poselství“: Členem družiny jsem od roku 1918. V Římě napsal jsem několik sbírek veršů a pilně psal jsem svůj římský deník, který vycházel tiskem pod čarou po dva roky v Olomouckém „Našinci“. Theologická studia dokončil jsem na fakultě v Praze. U sv.Víta na hradě pražském jsem byl vysvěcen dne 8.července 1917.

Po vysvěcení stal jsem se kaplanem v královském věnném městě Poličce. Tam jsem byl nejvíce literárně činný. Napsal jsem tam 26 divadelních her, původních i zdramatizovaných jiných prací, 2 romány a mnoho povídek, studií a feuilletonů. Psal jsem téměř do všech katolických novin, kalendářů a časopisů. Jen namátkou vyjmenuji ty nejznámější. Z novin: Lid, Lidové listy, Našinec, Obnova, Obroda, Štít, z časopisů: Archa, Rodinný obzor, Mladý máj, Eva, Náš domov, Vychovatel, Houbarský časopis, Ovocnické rozhledy, Český ráj, Hlas, Vídeňské noviny atd. S Dostálem Lutinovem jsem vydal 1922 „Dante a Češi“. Překládal jsem z němčiny, italštiny a španělštiny. 1923 jsem vykonal universitní zkoušku z italštiny. V Poličce řídil jsem sedm katolických spolků a byl jsem jmenován činným členem rady katolíků v Praze. Napsal jsem též mnoho kázání, některé mé písně byly zhudebněny Karlem Moorem a Oldřichem Svobodou.

V Pěčíně v Orlických Horách jsem byl farářem 10 let a 1 měsíc. I tam jsem pilně psal a založil dramatický odbor charity.

Do Stěžer odstěhoval jsem se v roce 1934. Ve Stěžerech jsem se stal pomologem. Zachraňoval jsem staré harrachovské ovocné stromy, psal do Ovocnických rozhledů a r.1948 dostal jsem od české ovocnické jednoty diplom za propagaci ovocnictví. Sedm let jsem též pěstoval myslivost a psal do „Stráže myslivosti“. O mé literární činnosti je psáno v kulturním adresáři ČSR Dr.Ant.Dolenského, v již zmíněném almanachu Poselství a v Českém ráji. Rovněž v seznamu českých katolických spisovatelů Ing.Viléma Bitnara. Rád jsem cestoval a kázal v Lourdech, v Krakově, v Čenstochové a ve Vídni.

Mám velkou knihovnu a sbírku obrazů. Zabývám se též rybářstvím. Mám ještě mnoho literárního materiálu. Až bude doba klidnější, snad zase sáhnu po peru a zvěčním mnohé z Poličska a Lanškrounska.“

Ze stěžerské farnosti byl P.Alois Stanislav Novák 1.října 1953 přeložen do farnosti Nasavrky, kde byl nejprve administrátorem a později děkanem. Zemřel 5.4. 1968 v Chrudimi a pohřben byl 9.4.1968 v Petrovicích.

Za poskytnutý materiál o P.Novákově upřímně děkuji Lukáši Nastoupilovi.

Otec Pavel

700 LET OBCE ČERMNÁ - DOLNÍ ČERMNÁ

PŘEHLED DUCHOVNÍCH SPRÁVCŮ FARNOSTI SV. JIŘÍ

Čermenská farnost je zřejmě stejně stará jako sama ves Čermná. První zmínka o vsích lanškrounského panství, mezi nimiž je jmenována i Čermná, je z roku 1304 v nadační listině krále Václava II., již věnuje zboží Lanškrounské nově založenému cisterciáckému klášteru ve Zbraslavi. Klášter byl založen roku 1292. Sám král Václav II. mu dal název: „Aula regia - Královská síň“. Z roku 1350 je v listině biskupa Arnošta z Pardubic písemná zmínka o faře v Lanškrouně, která se stala děkanstvím pro 16 farností nově založeného biskupství v Litomyšli. To bylo založeno roku 1344. V listině již je Čermná uvedena jako ves s kostelem jako plebánie. Je tedy pravděpodobné, že při kostele působil i plebán - kněz, který spravoval farnost, ale nebydlel v ní. První historická zpráva o knězi při katolickém kostele je až z roku 1367, kdy v listině Libri confirmatorium je uváděn kněz Jan.

V bouřlivých dobách husitských byli odtud pravděpodobně katoličtí kněží vypuzeni a kostel i faru obsadili „kališníci“ - utrakvističtí kněží. Tohoto vyznání byla i vrchnost, správci i poddaní lanškrounského panství podle hesla: „koho země, toho víra“. Písemné zprávy o farnostech se z těchto dob vojenského husitského chaosu nezachovaly. Katolická farnost v Čermné byla obnovena až po Bílé hoře, kdy byla celá země silně rekatolizována. I zde platí ono zmíněné heslo. Zpočátku byla farnost plebánie a byla spravována kněžími z Ústí n. Orl., neboť fara v Čermné byla zpustlá. V listinných materiálech je ústecký kněz nazýván „správce všech církví Páně na panství lanšperském“. Několikrát do roka objížděl na koni opuštěné farnosti, aby křtil, sezdaval, sloužil mše i pohřbíval. Posloupnost zdejších farářů je zdokumentována až od roku 1643.

Faráři, správci čermenské farnosti se sídlem v Ústí nad Orlicí:

do 03/1643	Bartoloměj Renner.
1643 – 1651	Martin František Hladký, zvaný Polák.
1646 – 1658	Jakub Alois Kausalius.
1658 – 1662	Martin Vilesianský (Vilezinský psaný též Vilčinský), opat řádu sv. Benedikta, v roce 1559 dokončena kamenná věž, která byla přistavěna k dřevěnému kostelu.
1662 – 1670	František Zbinko Zbinkovský.
1670 – 1671	Ondřej Kryštof Stell z Lanškrouna.

Faráři sídlící na faře v Čermné

1671 – 1678	Václav František Ferdinand Cimprych, za něho přestavěna fara.
1678 – 1680	Pavel Antonín Appl.
1680 – 1686	administrátoři Filip od Neposkvrněného početí P. Marie - rektor kongregace školských bratrů v Litomyšli a Kryštof Ferdinand Florián Fišer a Václav Balauš.
1686 – 1691	Jan Antonín Krška z Třebovice, za něho byl stržen kostelík dřevěný a postaven nový z kamene.
1691 – 1702	Jan Ferdinand Mazerle z Lanškrouna, ozdoben řádem filosofie. Nově byla pokryta věž kostela, farnost sestávala z obcí: Čermná, Verměřovice, Petrovice, Jakubovice, Dolní Dobrouč, Horní Dobrouč a Ostrov.
1702 – 1703	Václav Michal Musílek.
1703 – 1709	David Daniel Josef Ignác Cimprych.
1709 – 1718	Václav Jiří Vojtěch Frimmel, měl již kaplana, 1714 nechal čermenský rodák Jakub Pross pořídit pro kostel monstranci za 70 Fl.
1718 – 1721	Jan Jiří Ressler, pocházel z Ústí n. O.
1721 – 1734	Jan Antonín Woletz.
1734 – 1747	Bernard Romedius Fontána z Kladrub, mistr svobodných umění a filosofie, bakalář teologie, 1735 – 42 postavil barokní kapli sv. Barbory, založil kapli sv. Jana Křtitele ve Verměřovicích, za něho byly pořízeny do farního kostela sochy sv. Mikuláše a sv. Augustína, zlatené, 150 cm vysoké.
1747 – 1758	Karel Josef Antonín Jankovský z Lanškrouna, Václav Vacek (zřejmě čp. 23) nechal pro kostel zhotovit stříbrný pozlacený kalich. Kněz zemřel ve věku 42 let v roce 1758, pochován je v čermenském kostele.
1758 – 1783	Jan Nepomuk Schlezinger z Lanškrouna, ze svého jmění založil fary v Orličkách a Čenkovcích, za něho pořízeny boční rokokové oltáře sv. Jana Nep. a Panny Marie, v ceně 150 Fl, v Ostrově a Dolní Dobrouči zřízeny lokálie (tj. mají své kaplany, kteří podléhají farářům v Čermné), 1766 v Horní Dobrouči postavil kostel sv. Jana Křtitele, v Čermné založil bratrstvo sv. Jana Nepomuckého, jehož zásluhou byla roku 1771 postavena na náměstí socha sv. Jana Nepomuckého, 1769 koupil pro kostel nové varhany, staré prodal do Horní Dobrouče. Zemřel ve věku 60 let z toho 25 let působil v Čermné, pochován byl v kostele před oltářem sv. Jana Nepomuckého.
1784 – 1787	Augustin Králík z Vysokého Mýta.
1787 – 1801	František Schwenk z Lanškrouna, 3. 7. 1793 udeřil do fary blesk a ta se stala téměř neobyvatelnou. Pochován je v kapli sv. Barbory.
1801 – 1817	Jan Nepom. Berg z Lanškrouna, za něho zřízena z milodarů věřících křížová cesta ve hřbitovní zdi, později zrušená.
1817 – 1823	Vincenc Alois Bibus z Lanškrouna, pozdější kanovník v Hr. Králové. Opravil faru, nově pokryl střechu kostela břidlicí. Obnovena báně věže a usazen kohout na věži, který srazila vichřice v roce 1821. Do báně vloženy listiny.
1823 – 1848	Ignác Hübl z České Třebové, opravil hospodářské budovy u fary.
1848 – 1857	Tomáš Roscht z Přáslavic u Olomouce.
1857 – 1868	Josef Tupec, * 10. 02. 1815, poté biskupský vikář a farář v České Třebové. Starý kostel prodloužen směrem východním, přistavěn snový presbytář Starý kostel dosahoval s presbytářem k nynější mřížce. Rozměry: délka presbytáře 7,5 m, délka kostelní lodě 25 m, síň pod věží 7 m, celý kostel je dlouhý 39,5 m, šířka presbytář 9 m, šířka

	kostelní lodi 11 m, síňka věže 7 m, výška lodi 8,5 m, výška věže 33 m. Z faráře Tupce se v roce 1686 začal stavět poutní kostel na Mariánské hoře.
1868 – 1871	Josef Ullmann.
1871 – 1885	Jan Šeda, * 1821, + 1884, za něho byl postaven druhý zvětšený poutní kostel na Mariánské hoře, dokončený a vysvěcený roku 1875.
1885 – 1887	Josef Leder.
1887 – 1908	Valentin Appl z Ústí n. O., roku 1877 pořídil velký křišťálový lustr na svíčky, roku 1893 pořídil nové varhany o 2 manuálech s 10 rejstříky, basový pedál o 2 rejstřících. Varhany mají 1100 píšťal, pořízeno za 1 450,- Zl.
1908 – 1911	František Černý z Náchoda.
1912 – 1936	Jan Suchomel rodem z Lukavice + 2 kaplani: Gustav Novák a Ladislav Kaube. Kaube se stal děkanem v Ústí nad Orlicí. Dne 15. 11. 1916 bylo zrekvírováno 5 zvonů pro válečné účely Rakouska za I. světové války. Za faráře Suchomela ve dvacátých letech 20. stol. znovu pořízeno 5 nových zvonů, které byly krásně sladěny. V roce 1929 byla postavena miléniová socha sv. Václava a roku 1930/31 provedena elektrifikace kostela. Oblíbenému knězi, který zemřel 23. 07. 1936, byla 1. 11. 1936 odhalena na zdi kostela pamětní deska. V Čermné působil 24 let.
1936 – 1938	administrátor farnosti Adolf Krause.
1938 – 1995	nejprve administrátorem, od roku 1942 farářem, byl P. Čeněk Ptáček, narozen 17. 01. 1912 v Lanškrouně. V roce 1964 opraven kostel na Mariánské hoře, v roce 1966-67 provedena nová fasáda a vyměněna krytina střechy na farním kostele a na kapli sv. Barbory. V roce 1981 pořízen nový zvon. V roce 1994 opraveny kapličky křížové cesty na Mariánské hoře. V roce 1993 - 95 provedena GO varhan. Ve farnosti působil plných 57 let. Zemřel ve věku 83 let 07. 07. 1995. Pochován je u zdi kostela, kde mu byla 22. 6. 1997 odhalena pamětní deska.
1995 – dosud	P. Pavel Seidl z Pardubic. V roce 1997 instalovány bezpečnostní mříže do oken kostela, v roce 1996 – 2000 provedena rekonstrukce fary, v roce 1999 provedena rekonstrukce elektroinstalace a osvětlení farního kostela, v roce 2000 provedeny sanační omítky v kostele a kostel vymalován, v roce 2001 byla provedena GO varhan v Jakubovicích, v roce 2002 byla pořízena nová střecha kostela a věž mědí na Mariánské hoře.

Každý z kněží, který působil ve farnosti sv. Jiří v Dolní Čermné, po sobě zanechal své výrazné stopy, především v duchovní a kulturní oblasti. Jejich práce je však značná i ve stavební činnosti, zvelebování a ochraně církevních památek, aby byly zachovány pro budoucí pokolení.

Prameny: Vašíčkova kronika
Faráři v Čermné - Otto Cejnar

Zpracoval V. Jansa

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

V březnu 2004 oslaví:

93 let	pan Rudolf Formánek	z Dolní Čermné
91 let	paní Marie Andrlová	z Dolní Čermné
81 let	paní Marie Hejlová	z Dolní Čermné
80 let	paní Ludmila Páchová	z Dolní Čermné
77 let	paní Matylda Motlová	z Dolní Čermné
75 let	paní Libuše Jandová	z Dolní Čermné
75 let	paní Marie Půlkrábková	z Dolní Čermné
74 let	paní Marie Křivohlávková	z Dolní Čermné
74 let	paní Marie Pecháčková	z Dolní Čermné
72 let	paní Jarmila Vávrová	z Dolní Čermné
71 let	pan Josef Klekar	z Dolní Čermné
70 let	pan Josef Krobot	z Dolní Čermné
60 let	paní Vítězslava Venclová	z Dolní Čermné
60 let	paní MUDr. Ivana Klejmová	z Dolní Čermné
60 let	paní Marie Pecháčková	z Dolní Čermné
50 let	paní Miloslava Němečková	z Dolní Čermné
78 let	paní Anna Mačátová	z Horní Čermné
80 let	paní Miluška Bednářová	z Petrovic
72 let	paní Zdenka Dušková	z Petrovic
70 let	pan Josef Marek	z Petrovic
84 let	paní Marie Šedajová	z Verměřovic
80 let	paní Věra Mlynářová	z Verměřovic
76 let	pan Leopold Hubálek	z Verměřovic

Všem oslavencům srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Křesťanský jsme se rozloučili:

v Petrovicích	7.2.2004	s paní Vlastou Markovou	z Petrovic
ve Verměřovicích	7.2.2004	s paní Alžbětou Sršňovou	z Verměřovic
v Dolní Čermné	13.2.2004	s panem Jaroslavem Bednářem	z Dolní Čermné

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku.

EVROPA BEZ BOHA

Četl jsem článek katolického spisovatele Věroslava Mertla o budoucnosti Evropy bez Boha. Posuďte sami, milí čtenáři našeho Poutníka, zda obavy z Evropy bez Boha jsou oprávněné!

„V evropském Konventu se tedy dohodli, že v ústavě sjednocené Evropy nepadne o Bohu ani slůvko. Bůh jako symbol pravdy, vrcholný zákonodárce a soudce, Bůh jako odvěká míra vzepětí a úpadku, jako spojnice všech evropských národů je prostě pro Evropany propříště vykázan nanejvýš do jejich soukromí. Jednak je asi třeba velkými slovy šetřit, zejména těmi, jejichž obsah je pořád tak nejasný, a navíc ekonomicky nevyužitelný, jednak tu v Evropě kromě Boha křesťanů působí stále silněji Alláh, Bůh muslimů, jichž povážlivě přibývá. A je tu také Jehova, Budha a Krišna, takže tolerance nám velí, míní pánové z Konventu, být jaksi nad věcí a zbytečně si společnou budoucnost nekomplikovat. Zkusme to prostě bez Boha! Čtu tu zprávu z mrazením v zádech, neboť tohle se nám, holenkové, jednou vymstí!

Na jakých principech se to budeme v té sjednocené Evropě dohadovat, tolerovat se, deklarovat společné hodnoty, mít se rádi, chápat se a odpouštět? A co bude od teď mírou našeho úpadku a co mírou naděje? Čemu se budeme vzdalovat, zmizí-li nám z dohledu jediný světelný opěrný bod, s nímž je možno se identifikovat? Nu dobrá. Bude to tedy Evropa bez Boha, bez přiznání se k němu. Tedy alespoň do té doby, než islámský svět Evropu profiltruje, pohltí a přemůže, než pak hlas muslimských muezzinů přehluší pláč posledních křesťanů a minarety prorostou jednu zemi za druhou. Budiž spravedlivě řečeno: než muslimové právem věrnějších a důslednějších Evropu přemůžou. Až pak se sem Bůh vrátí. Bude to však jiný Bůh - rigidní (nepoddajný), méně milosrdný a víc militantní. Zkrátka Bůh z jiných končin, když k tomu našemu jsme se my, liberálové, nepřiznali. Dobře nám tak!

Shodou okolností mi večer do oka padne citát z dávného článku F. X. Šaldy, v němž se v jednom ze svých posledních Zapisníků zabývá právě problémem liberalismu: „Moderní liberalismus, na jehož bránici se stoupence dnes narážíme, zůstal záporný a nepochopil moc a sílu, kterou má idea nad lidmi... Tím nepravím, že se máme klanět modlám, byť by byly celé pozlacené. Máme se klanět a máme být poslušni Boha, pravého Boha, nikoho a ničeho jiného. Ale bez poslušnosti a úcty je člověk necelý, je spíš lidská opice než člověk sám.“ Jakoby psal F. X. Šalda ta slova v tyto dny.“

Tolik Věroslav Mertl, 27.5.2003

Tvrdá slova spisovatele o pravděpodobné vizi o budoucím křesťanství v Evropě! Alespoň jeden člověk se našel, který dokáže pohlížet na budoucnost sjednocené Evropy bez Boha s velkým znepokojením, s kritičností a realistickou vizí. Tyto obavy jsem neslyšel od žádného českého biskupa. Ti opakovaně vychvalovali naše hmotné výhody v Evropské unii a silně se angažovali pro ANO při referendu. Z jejich úst nezazněla žádná obava, či možná hrozba o zničení křesťanství v Evropě expanzivním islámem, žádný strach z možného ohrožení duchovních hodnot evropské civilizace. (Vidíme denně na obrazovkách, co ve světě páchá fundamentalistický islám ve jménu Alláha.) Vše ve jménu poplatné nemístné toleranci a hmotným výhodám. Vše je viděno růžovými brýlemi. Budoucnost nám ukáže realitu a přinese pravdivý obraz bezbožecké společnosti Evropy.

(js)

KAZATELNA VE FARNÍM KOSTELE SV. JIŘÍ

V křesťanských kostelích bývá kazatelna největším nositelem křesťanských symbolů. Jako by umělec chtěl podpořit slova pronášená z tohoto místa k věřícím. Např. v Kratonohách u Chlumce nad Cidlinou je kazatelna vytvořena v podobě velryby, takže kněz, mluvící k lidu symbolizuje starozákonního proroka Jonáše, který vyzývá lid k pokání.

Tak i naše kazatelna každého zaujme nejen svou nádherou, ale promlouvá k nám svou symbolikou. Dnes, v době zesilovačů, není třeba, aby kněz mluvil k lidem z výšky a kazatelna tedy nejčastěji zůstává nepoužívána. Přesto k nám přímo volá: Bůh se o nás stará, poslal nám po Mojžíšovi a později i po svém Synu vzkaz, jak chce, abychom se chovali a jak toho můžeme dosáhnout.

A teď k jednotlivostem. Na vrcholu kazatelny vidíme Mojžíše. Poznáme jej podle dvou paprsků, vyzařujících z čela. Umělec tak znázorňuje jeho prorocké schopnosti. V ruce drží desky desatera, které obdržel přímo od Boha na hoře Sinaj. Andělkové před ním znázorňují, že spásy dosáhneme pomocí Písma svatého. Anděl vpravo nese Mojžíšovu hůl a hada. Na tohoto hada, když Židé na poušti pohlédli, byli uzdraveni. Tady symbolizuje Starý zákon. Anděl vlevo nese kříž s ukřižovaným Kristem, symbol Nového zákona. Na reliéfu dole vidíme znaky čtyř evangelistů. Orel, lev, anděl a býk. Nesou pomocí křídylek to podstatné, co v Novém zákoně čteme. Je to tu vyjádřeno třemi symboly - víra, naděje a láska. Kristus totiž řekl: Kdo ve mne věří bude spasen. Kristus nám dal takto naději a hlavně svou obětí na kříži ukázal svou lásku k nám. Víru symbolizuje kříž, naději kotva a lásku kalich s hostií. Tyto tři znaky jsou nesený hlasatel Písma svatého, teology a misionáři. Uprostřed všeho je cesta a cíl snažení křesťanů: pomocí církve, jejího učení a vedení - tiára (papežská koruna) - dojdeme bran nebeského království - klíče sv. Petra.

Naše kazatelna je přístupná ze zakrstitie. Kněz musel při evangeliu opustit oltář, načež se po chvíli objevil na kazatelně. Jako dítě jsem ten moment chápat téměř jako zjevení, navíc když s příchodem kněze na kazatelnu v Dobroučce se rozsvítil reflektor pod stříškou. Donutilo mě to k větší pozornosti. To však jen na okraj. Jedno je jisté, že naše kazatelna, oltáře P. Marie a sv. Jana jsou nejkrásnějšími klenoty výzdoby našeho kostela.

(JM)

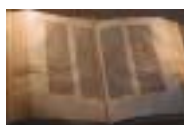

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Pá 5.3. – 19.30 hod.	Maškarní ples , hraje Horizont Sál hotelu U Dubu v Jablonném nad Orlicí
Pá 5.3. – 19.30 hod.	Jarní koncert Big Bandu Lanškroun jako host vystoupí legenda swingu a populární hudby zpěvák Karel Hála Sál lanškrounského zámku
Ne 7.3. – 15.00 hod.	Nedělní pohádka pro děti – O líném Honzovi, tříhlavém drakovi a povídlových buchtách Sál lanškrounského zámku
St 10.3. – 19.00 hod.	Altaj cestopisná reportáž Václava Turka Sál lanškrounského zámku
So 13.3. – 18.00 hod.	Jazz Little Otherwise festiválek, který nebude jen o jazzu ale i o jazzrocku, hip hopu, funky, world music Sál lanškrounského zámku
Út 16.3. – 19.30 hod.	167. abonentní koncert Kruhu přátel hudby – Obnov svou sílu, lásko.....aneb věčné téma v hudbě, písních a sonetech Williama Shakespeara Sál lanškrounského zámku
So 27.3. – 8.00 hod.	Postní duchovní obnova 8.00 - mše svatá v kostele sv.Jiří v Dolní Čermné , přednášky v suterénu Orlovny
Ne 28.3. – 15.00 hod.	Nedělní pohádka pro děti – O statečné princezně Máně Sál lanškrounského zámku
Ne 28.3. – 18.00 hod.	Vernisáž velikonoční výstavy , výstava potrvá do 17.4. Kulturní a informační centrum v Jablonném nad Orlicí

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Březen 2004				
7.3.	Ne	2. neděle postní	7.30	Kunertovi 12
			10.30	Blažkovi 275
14.3.	Ne	3. neděle postní	7.30	p. Matoušková 305
			10.30	Motlovi 11
21.3.	Ne	4. neděle postní	7.30	Kunertovi 300
			10.30	Macháčkovi 242
25.3.	Čt	Zvěstování Páně	18.00	Severinovi 342
28.3.	Ne	5. neděle postní	7.30	p. Štěpánek
			10.30	Faltusovi 356

Duben 2004				
4.4.	Ne	Květná neděle	7.30	Vackovi 197
			10.30	Vyhnálkovi 351
8.4.	Čt	Zelený čtvrtek	18.00	Macháčkovi ml. 180 HČ
9.4.	Pá	Velký pátek	18.00	Vávrovi 264
11.4.	Ne	Zmrtvýchvstání Páně, Boží hod velikonoční	7.30	Havlíčkovi 341
			10.30	Bednářovi 302
12.4.	Po	Pondělí velikonoční	7.30	p. Holečková 281
18.4.	Ne	2. neděle velikonoční	7.30	Prokopovi, Eliášovi 329
			10.30	Vašíčkovi 349
25.4.	Ne	3. neděle velikonoční	7.30	Filáčkovi 332
			10.30	Jurenkovi 160

PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

Po cestě jde pomaličku paní s kočárkem a za ruku drží malou Hanku. Jsou na procházce. Začíná jaro. Sluníčko už dává do svých paprsků mnoho síly a příjemně hřeje. Ozývá se veselé štěbetání ptáčků a je cítit, jak se příroda probouzí po zimním odpočinku zase k novému životu. Čerstvý vzduch voní jarem a člověka nutí se opravdu pořádně nadýchnout.

Maminka najednou zvedne ruku a ukazuje Hance kamsi nahoru. Hanka mhouří oči proti sluníčku a hledá, kam se má dívat. „Podívej, Hani, tamhle už jsou na větvích první kočičky.“ „A jó, už je vidím!“ zajásá Hanka. Z kočárku, kde sedí Alenka, se ozve: „Mňau, mňau.“ Maminka s Hankou se začnou smát. Alenka, jak zaslechla řeč o kočičkách, hned věděla, jak dělají. To už se naučila, ale neměla zatím ani ponětí o tom, že slovo kočičky lze použít i pro něco úplně jiného. Říká se tak také jehnědám, což jsou květy na vrbových větvičkách. Je to na jaře vždy úplně první lákadlo pro včelky. A lidé si rádi tyto větvičky dávají do vázy a zkrášlují tak domácnosti. Hanka si najednou vzpomene, že o Velikonocích je měli také doma a navíc ozdobené. Vtom jí maminka přeruší uvažování o kočičkách otázkou: „Víš, Hani, kdy hrají tyto větvičky s kočičkami ještě důležitou úlohu?“ Hanka přikývne a hned poví, na co si vzpomněla.

Pak si s maminkou vyprávějí, že na Květnou neděli se v kostele tyto jívové větvičky světlí a doma se potom s nimi zdobí křížky. Mají o této neděli symbolizovat palmové ratolesti, kterými lidé vítali Pána Ježíše, když vjížděl do Jeruzaléma. Ratolesti, které zbydou, se spálí a popel je použit při udílení popelce na Popeleční středu v následujícím roce.

Víme, že Popeleční středa stojí na začátku doby, která nás připravuje na významné svátky - Velikonoce. Nazýváme ji postní a trvá 40 dní. Podle kalendáře by nám to vycházelo více, protože do těch 40 dnů nejsou počítány neděle.

Právě v tomto týdnu jsme prožili Popeleční středu a tak vstoupili do postní doby. Obrázek nám ji celou znázorňuje. Svazek ratolestí představuje počet týdnů postní doby, tedy šest delších a jednu kratší. To je právě ten první týden, který začíná až středou, tedy Popeleční středou. Každá větvička nese kočičky, což jsou jednotlivé dny postní doby. Delší vždy po šesti a kratší pouze čtyři. Vaším úkolem bude každý den vybarvit světle šedou barvou jednu kočičku. Každou neděli pak hnědou barvou jednu větvičku, takže jakoby symbolicky uzavřete celý týden. Na obrázku budete pěkně vidět, jak postní doba postupuje směrem k Velikonocům, kdy by měl být obrázek úplně vybarven.

Než si ale vezmete šedou pastelku, zamyslete se, co by se dalo každý den udělat jako malý sebezápor. Třeba si odřící nějakou sladkost, nebo udělat práci, do které se vám vůbec nechce, jít se učit bez pobízení a... určitě toho vymyslíte ještě více.

(Otazníček)

Pro starší:

Dobrá zpráva

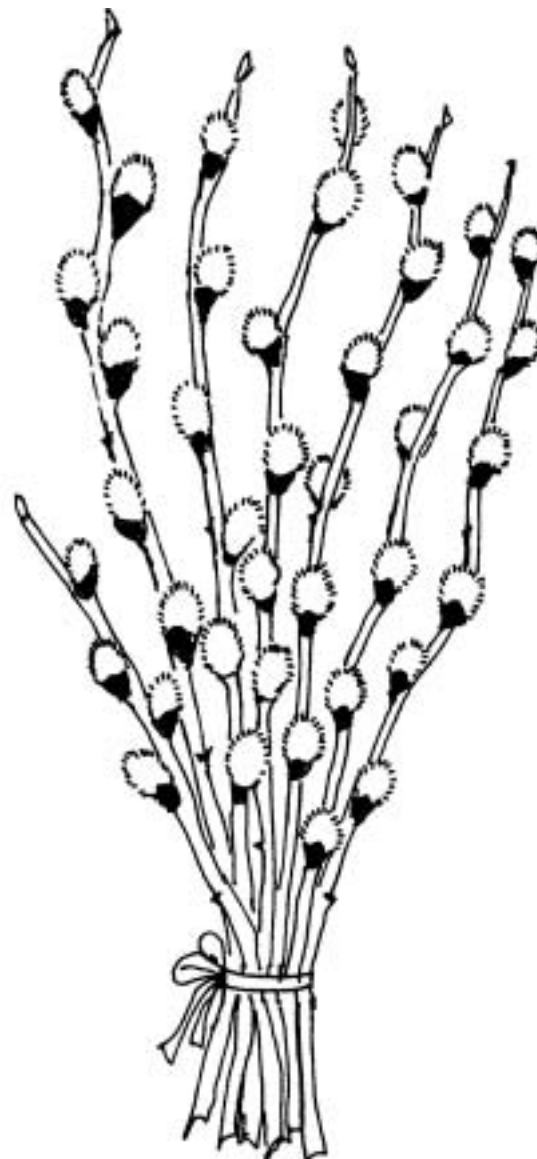
Nebot' Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Tuto zprávu o nekonečné Boží lásce čteme v Janově evangeliu v Písmu svatém. To, že se jedná o zprávu, ji opravňuje zařadit se do té obrovské skupiny všech zpráv, které k nám doléhají nebo je vyhledáváme. Kdyby zprávy mohly být barevné a my měli možnost se na ně podívat tak trochu z nadhledu, asi by se nám naskytl neobyčejný pohled na úžasnou pestrost barev. Možná by nám to pomohlo se i daleko lépe ve vší té záplavě nejrůznějších zpráv orientovat.

Zprávy k nám totiž proudí z televize, rádia, novin, ale i vzájemným sdělováním. Některé nás zasáhnou natolik, že se často podle nich zařizujeme i v životě. Jiné nás doslova ochromí, další tak zvané „naštvou“. Ale jsou i takové, které pohladí na duši. Většinou to vypadá tak, že v tom silném toku špatných zpráv jen tu a tam zahřeje zpráva dobrá.

Tím, že člověk zvládá stále modernější způsoby komunikace a předávání informací, svět se stává jakoby menší a nepřipadá nám vůbec nenormální, že víme o událostech na druhé straně zeměkoule tisíce kilometrů daleko.

Občas uvažujeme o tom, jak dalece jsou všechny ty zprávy pravdivé a ověřené a následně pak i o tom, co je podstatné vědět a co je naopak jen taková pěna dní, která za chvíli vyšumí a je pryč.

Ještě se trochu vrátíme ke zprávě, která je zmíněna hned v úvodu našeho povídání. Zaslouží si totiž zvláštní pozornost. Mezi všemi ostatními by právě ona výjimečně zářila a přímo vybízela k zamyšlení. Tato zpráva je k nám neustále vysílána, dává našemu životu řád, směr a hlavně smysl. Ale abychom ji dobře zachytili, musíme umět včas vypnout všechny ostatní dotírající stanice a naladit své nitro. Pak uslyšíme to podstatné a důležité ujištění: Bůh mne i tebe miluje, miluje všechny lidi bez rozdílu. Z lásky k nám překonal tu nepředstavitelnou vzdálenost a stal se člověkem. Pokud přijmeme tuto zprávu jako nejdůležitější, pak nám Boží láska určitě nedovolí ztratit se v labyrintu všech ostatních zpráv, ale dopřeje nám čas od času zakoušet své něžné doteky.

Popřejme si do začínající postní doby, abychom se častěji napojovali právě na ten stále dostupný vysílač dobrých zpráv a nestavěli zbytečně překážky mezi sebe a Boha.

(EJ)

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

1. neděle postní
29. února 2004
10. týden / 2004

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

1. března -	pondělí	po 1.neděli postní – mše svatá pro děti
18.00 Dolní Čermná – za P.Stanislava Hylenu
2. března -	úterý	po 1.neděli postní
3. března -	středa	po 1.neděli postní
18.00 Dolní Čermná – za Boží pomoc a ochranu v nemoci
4. března -	čtvrtek	po 1.neděli postní
6.45 Dolní Čermná – za P. Josefa Petruje
18.00 Verměřovice – zádušní mše svatá za Leoše Kroa
5. března -	pátek	po 1.neděli postní
první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova
18.00 Dolní Čermná – za P. Ladislava Michaličku
6. března -	sobota	po 1.neděli postní
první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvrněného srdce P.Marie
6.45 Dolní Čermná – za P.Václava Nývltu
17.00 Petrovice - na poděkování za dar 80 – ti let života s prosbou o další Boží pomoc a ochranu

7. března - neděle – 2. postní

Dolní Čermná -	7.30 h. – za farníky
Verměřovice -	9.00 h – na úmysl dárce
Dolní Čermná -	10.30 h. - za P.Františka Kettnera
Dolní Čermná -	15.00 h. - pobožnost Křížové cesty

Odklizení sněhu okolo farního kostela v Dolní Čermné:

V týdnu od 1. 3. - do 7. 3. 2004: Faltus Petr st., Faltus Petr ml. a Vašíček Pavel

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 16.00 h. - do 17.55 h., v pátek od 14.30 h. – do 17.30 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.

Ve Verměřovicích ve čtvrtek od 16.00 h. – do 17.55 h. a podle potřeby také po mši svaté.

Akce ve farnosti:

akce	den	datum	hodina	místo
zkouška zpěvu na dětské bohoslužby	pondělí	1. 3.	16.30 h.	fara Dolní Čermná
pobožnost Křížové cesty	pondělí	1. 3.	17.30 h..	kostel Dolní Čermná
mše svatá pro děti	pondělí	1. 3.	18.00 h.	kostel Dolní Čermná
setkání žen při kávě	úterý	2. 3.	16.30 h.	Dolní Čermná
pobožnost Křížové cesty	středa	3. 3.	17.30 h..	kostel Dolní Čermná
Dětské klubíčko	čtvrtek	4. 3.	9.00 – 11.00	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	čtvrtek	4. 3.	dopoledne	Dolní Čermná
adorace před vystavenou Eucharistií	pátek	5. 3.	dopoledne	Dolní Čermná
biblická hodina	pátek	5. 3.	14.00 – 18.00 h.	kostel Dolní Čermná
pobožnost Křížové cesty	sobota	6. 3.	20.00 h..	fara Dolní Čermná
	neděle	7. 3.	15.00 h..	kostel Dolní Čermná

Otec Pavel

POUTNÍK, BŘEZEN 2004

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka příštího čísla je **7. března 2004**, Poutník vyjde **28. března 2004**

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková

Grafické zpracování: Z. Krátký, T. Macháček, T. Bednář. **Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.**

Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 465 323 159. **Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.**